

## Arrest

nr. 286 537 van 22 maart 2023  
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE  
Koning Albertlaan 128  
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE II<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 23 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 november 2022 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 december 2022 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 juni 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag voor de afgifte van een visum kort verblijf (type C) in, en dit om professionele redenen.

1.2. Op 4 juli 2022 wordt de afgifte van voormeld visum geweigerd.

1.3. Een nieuwe poging om een visum te verkrijgen, dit keer via de ambassade van Griekenland, faalt op 22 juli 2022.

1.4. Op 27 oktober 2022 dient de verzoekende partij andermaal een aanvraag voor de afgifte van een visum kort verblijf in, en dit vanwege een vriendenbezoek.

1.5. Op 28 november 2022 wordt de afgifte van voormeld visum geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"Motivatie*

*Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code*

*• (2) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond  
Betrokkene wenst op vriendenbezoek te komen, maar toont de band met de uitnodigende partij onvoldoende aan.*

*Betrokkene heeft een recente weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen met een zakelijke reismotivatie.*

*Omwille hiervan is er twijfel over de geloofwaardigheid van de verklaarde reismotivatie en reisbestemming.*

*o (3) U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten*

*- Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende eigen financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf in België te kunnen waarborgen.*

*Betrokkene legt een bankrekening voor van de onderneming van zijn moeder, maar toont niet afdoend aan dat hij geheel of gedeeltelijk eigenaar is van deze financiële middelen, noch dat hij gemachtigd is om van deze middelen gebruik te maken in functie van deze reis.*

*- De tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: interimwerk biedt geen financiële garanties voor een periode van twee jaar, de periode waarin de garant verantwoordelijk is. Ook het document "voorbereiding van de aangifte in de personenbelasting" wordt niet aanvaard als bewijs van solvabiliteit van de garant.*

*o (13) Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten*

*Betrokkene heeft een voorgaande weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigering werd gemotiveerd op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen.*

*Betrokkene is jong en ongehuwd.*

*Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.*

*Betrokkene verklaart handelaar te zijn (geassocieerd in het bedrijf van zijn moeder), maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.*

*Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine."*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

*"EERSTE EN ENIG MIDDEL: Schending van artikel 32 van verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991; Schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids-, evenredigheids- en motiveringsbeginsel;*

### 1. Geschonden bepalingen en beginselen

De bestreden beslissing stelt in eerste instantie dat verzoeker onvoldoende het doel en de omstandigheden van de voorgenomen reis heeft aangetoond, met name omdat het niet duidelijk is wat de band met de uitnodigende partij is.

Ten tweede stelt de bestreden beslissing dat verzoeker niet zou aantonen over voldoende financiële middelen te beschikken.

Tot slot stelt de bestreden beslissing dat er een redelijke twijfel is dat verzoeker het Schengengrondgebied zal verlaten voor het verstrijken van het visum, nu hij onvoldoende terugkeergaranties zou geboden hebben.

De bestreden beslissing schendt bijgevolg artikel 32 van verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode, juncto het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheids-, evenredigheids- en motiveringsbeginsel (de materiële motiveringsverplichting), nu niet alle elementen in overweging zijn genomen, de beslissing kennelijk onredelijk is, en deze aan verzoeker niet toelaat de werkelijke redenen te kennen die aanleiding hebben gegeven tot de bestreden beslissing.

Het redelijkheidsbeginsel, ontwikkeld in de rechtspraak van de Raad van State en later erkend en bevestigd door uw Raad, houdt in dat de overheid bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen vooraf op redelijke wijze moet afwegen. Uit deze belangenafweging moet een juist evenwicht volgen tussen de draagwijdte van de administratieve handeling en het feit dat geleid heeft tot het stellen van de administratieve handeling. Het redelijkheidsbeginsel begrenst de uitoefening van de discretionaire beslissingsbevoegdheid van de overheid.

De redelijkheid vereist volgens de rechtspraak van de Raad dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en redelijkheid kunnen dragen.

Het redelijkheidsbeginsel is niet van toepassing indien de overheid een gebonden bevoegdheid heeft, quod non in casu. De overheid heeft in dit kader een duidelijke discretionaire bevoegdheid.

Een schending veronderstelt dat de overheid bij nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt (Rvst., Verwimp, nr. 82.011, 9 augustus 1999).

Het beginsel kan niet verantwoorden dat dwingende wettelijke of decretale bepalingen terzijde worden geschoven (Schaevebeke, nr. 204.496 28 mei 2010; Vanderauwera, nr. 193.926 van 8 juni 2009; nv Benoot Hedwig, nr. 130.722 van 27 april 2004).

Het evenredigheidsbeginsel ook wel proportionaliteitsbeginsel genoemd, is een verdere invulling van het redelijkheidsbeginsel. Dit impliceert dat elk overheidshandelen evenwichtig moet zijn, dat daarin geen wanverhoudingen mogen bestaan en dat er door zo een handelingen aanvaardbare relaties tot stand moeten worden gebracht. Een wanverhouding herleidt een dergelijk optreden tot een onredelijke handeling.

Het evenredigheidsbeginsel geldt tussen de bestuurlijke overheden onderling of tussen de bestuurlijke overheden en hun ambtenaren of rechtsonderhorigen.

De bestuurlijke overheid mag aan de rechtsonderhorigen geen onevenredige lasten of beperkingen opleggen. In redelijkheid aanvaardbare lasten of beperkingen kunnen wel worden opgelegd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel kan omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. Zie:

“Waar de verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.” (RvV nr. 243 234 van 28 oktober 2020)

Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op zowel aan de burger als aan de bevoegde overheid.

#### 1. Procedurele zorgvuldigheid (voorbereiding beslissing)

o Zorgvuldige voorbereiding van een bestuurshandeling

o Beslissing moet steunen op correcte feitenvinding (bv. via naleven hoorplicht, bv. advies deskundigen ter informering om met kennis van zaken een beslissing te nemen - onvolledig dossier = schending zorgvuldigheidsbeginsel, zie RvS. nr. 119.444 van 15 mei 2003)

#### 2. Materiële zorgvuldigheid (besluitvorming)

*o Alg: Bestuur moet zich bij het uitoefenen van haar taak onthouden om de belangen van de bij de beslissing betrokken partijen niet onnodig en op een onredelijke wijze te schaden door onzorgvuldig te handelen. (DUK. W., Inleiding tot het bestuursrecht, 1988, p. 93)*

*o Nauwgezette belangenafweging ten grondslag (RvS. nr. 188.987 van 18 december 2008)*

*o Afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval voeren om tot beslissing te komen. Een zeer snelle, louter routineuze en administratieve afwikkeling van zaken kan in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel problematisch zijn (RvS. nr. 101.544 van 6 december 2011) juncto*

*o Het onderzoek van het bestuur, dient zonder vooringenomenheid te geschieden (RvS: nr. 93745 6 maart 2001)*

*De voormelde beginselen juncto de materiële motiveringsverplichting die rust op de verwerende partij worden op schromelijke wijze geschonden in de bestreden beslissing.*

## **2. Toepassing in concreto**

### **- Betreffende het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf**

*De bestreden beslissing poneert in eerste instantie dat verzoeker het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende heeft aangetoond.*

*Verzoeker zou namelijk niet aangetoond hebben wat zijn precieze band met dhr. C. (..) is.*

*Verwerende partij verwijst naar de recente weigering tot afgifte van een visum kort verblijf met zakelijke reismotivatie, en trekt hierdoor de geloofwaardigheid van de verklaarde reismotivatie in twijfel.*

*Nochtans staat in het advies betreffende het zakelijke visum te lezen dat verzoeker een 'romantische' relatie heeft met dhr. C. (..). Verwerende partij kan aldus niet dienstig voorhouden niet op de hoogte te zijn van de relatie tussen verzoeker en dhr. C. (..), gezien zij dit zelf nog genoteerd hebben.*

*Verzoeker heeft in casu een visum kort verblijf aangevraagd met oog op een vriendenbezoek. Om dit te staven heeft de partner van verzoeker een hele reeks e-mails gestuurd naar Dienst Vreemdelingenzaken, waarin hun situatie wordt uiteengezet.*

*In deze e-mails wordt uiteengezet dat dhr. C. (..) de feestdagen wilt vieren met verzoeker en zijn familie.*

*Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de e-mails van de partner van verzoeker, noch de het reeds op de hoogte zijn van de relatie tussen verzoeker en zijn partner, in overweging werd genomen.*

*Ondanks deze e-mails van zijn partner, waarmee verzoeker het doel en omstandigheden van de reis heeft aangetoond, beweert de verwerende partij dat de band tussen verzoeker en dhr. C. (..) onvoldoende is aangetoond. Het is absoluut niet duidelijk waarom deze band onvoldoende zou zijn aangetoond, waardoor er sprake is van een schending van de materiële motiveringsplicht. Deze uiterst beperkte motivatie laat niet toe de redenen te kennen waarom het visum op deze grond geweigerd is.*

*Gezien de verwerende partij meent dat de band tussen verzoeker en zijn partner onvoldoende werd aangetoond, kan er bovendien geconcludeerd worden tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu niet alle feitelijke elementen in overweging werden genomen door de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing. Er werd geen rekening gehouden met de gegeven motivatie en stukken vanwege verzoeker. Ook werd er geen rekening gehouden met de gegevens die reeds bekend waren bij verwerende partij.*

*Bovendien heeft verzoeker als e-mailadres missenenvironmentinternationall9@gmail.com opgegeven, de zaak die hij samen heeft met dhr. C. (..). Gezien verzoeker en zijn partner samen een zaak hebben, waarvoor eerder al een zakelijk visum werd aangevraagd, doet op zijn minst een vermoeden rijzen van de band tussen verzoeker en dhr. C. (..).*

*Het is dan ook onredelijk dat de verwerende partij het visum van verzoeker weigert op deze grond. Bijgevolg maakt de verwerende partij naast bovenvermelde beginselen zich eveneens schuldig aan een schending van het redelijkheidsbeginsel.*

*Gelet op het voorgaande, is er dan ook sprake van een schending van artikel 32, lid 1, a), ii) van de Visumcode, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.*

### **- Betreffende het beschikken over voldoende financiële middelen**

*Verwerende partij stelt dat verzoeker niet zou beschikken over voldoende financiële middelen.*

*Verzoeker wijst er op dat dhr. C. (..) een verbintenis tot tenlasteneming heeft afgesloten.*

*De tenlasteneming van dim. C. (..) wordt geweigerd omdat er sprake zou zijn van interimwerk. Het document "voorbereiding van de aangifte in de personenbelasting" wordt niet aanvaard door verwerende partij.*

*Ten eerste wijst verzoeker er op dat de loonfiches die voorliggen, geen loonfiches betreffende interimarbeid uitmaken. Ten tweede wordt verwerende partij verzocht om te verduidelijken waarom inkomsten uit interimarbeid niet zouden volstaan.*

Verzoeker wijst er op dat het richtbedrag bij een vriendenbezoek 1.000,00 euro uitmaakt. Uit de loonfiches blijkt dat dhr. C. (..) voor de maanden september, oktober en november 2022 gemiddeld 1.652,75 euro heeft verdiend. Dit overstijgt het richtbedrag ruimschoots.

Daarnaast motiveert verwerende partij ook niet waarom er geen rekening werd gehouden met het aanslagbiljet personenbelasting dat gevoegd werd als stuk. Gelet op artikel 17/3, §1 van het Vreemdelingenbesluit, volstaat elk document, opgesteld door een openbare overheid, waaruit zijn maandelijkse of jaarlijkse netto-/bruto-inkomsten blijken. Het aanslagbiljet personenbelasting dat gevoegd werd, voldoet wel degelijk aan deze vereisten. Het is dan ook onduidelijk waarom de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met dit stuk.

De verwerende partij maakt zich schuldig aan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu niet alle voorgelegde stukken in beschouwing werden genomen.

- Betreffende de garanties omtrent het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van het visum

Ten tweede stelt de bestreden beslissing dat er een redelijke twijfel bestaat over het voornemen van verzoeker om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten. Verzoeker zou namelijk onvoldoende garanties hebben geboden dat hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst.

Als reden wijst verwerende partij naar de eerdere negatieve beslissing met betrekking tot het zakelijk visum dat werd geweigerd. Er wordt gewezen op de motieven in deze beslissing en er wordt gesteld dat er geen nieuwe betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorliggen.

Echter, de bankuittreksel die verzoeker voorlegt, lopen tot 20.10.2022. Hier kan in de eerdere visumaanvraag dus onmogelijk rekening mee gehouden zijn, gezien de weigering van het visum dateert van 04.07.2022.

Het is dan ook onduidelijk waarom de verwerende partij meent dat er geen nieuwe betekenisvolle stukken werden voorgelegd ten opzichte van de vorige visumaanvraag.

Verzoeker heeft dit klaarblijkelijk wel gedaan. Er anders over oordelen schendt het redelijkheidsbeginsel.

Daarnaast merkt de verwerende partij het volgende op: "betrokkene legt een bankrekening voor van de onderneming van zijn moeder, maar toont niet afdoend aan dat hij geheel of gedeeltelijk eigenaar is van deze financiële middelen". Verzoeker is van mening dat hieruit de familieband die verzoeker heeft met zijn moeder duidelijk blijkt.

Ook met dit motief, dat nochtans zelf werd aangehaald door verwerende partij, werd bij de beoordeling van het voornemen om het grondgebied te verlaten, geen rekening gehouden.

Ondanks de voorgelegde stukken en feitelijke omstandigheden en vermoedens, concludeert de verwerende partij zonder meer dat er redelijke twijfel bestaat dat verzoeker het grondgebied van de lidstaten zal verlaten vóór het verstrijken van het visum. Zodoende schendt de verwerende partij artikel 32 van de Visumcode, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en ten slotte de materiële motiveringsplicht:

*Het middel is gegrond."*

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van de verzoekende partij genomen beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de desbetreffende artikelen van de wet inzake de formele motiveringsplicht voldaan (cfr. RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten

die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.5. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Hetzelfde geldt voor het proportionaliteitsbeginsel.

2.6. De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de bepalingen waarop de bestreden beslissing steunt.

Het visum kort verblijf dat verzoekende partij op 27 oktober 2022 had aangevraagd bij de Belgische diplomatieke post in India wordt geweigerd op grond van artikel 32, eerste lid, a), ii), iii) en b) van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: Visumcode). Dit artikel bepaalt:

*“Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:*

*a) indien de aanvrager:*

*[...]*

*ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;*

*iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;*

*[...]*

*of b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”*

Er zijn dus verschillende gronden voorzien in de Visumcode op grond waarvan de verwerende partij de visumaanvraag kan weigeren. Bij het onderzoek van een aanvraag voor een visum kort verblijf beschikt de verwerende partij over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de relevante toepassingsvoorwaarden van artikel 32, eerste lid van de Visumcode en de beoordeling van de relevante feiten, om te bepalen of één van die weigeringsgronden aan de aanvrager kan worden tegengeworpen (HvJ 19 december 2013, C-84/12, *Koushkaki*, pt. 60-63). De bedoeling van de Uniewetgever om die autoriteiten een beoordelingsmarge te laten, volgt overigens uit de bewoordingen van de artikelen 21, eerste lid, en 32, eerste lid van die code. Deze bepalingen verplichten die autoriteiten een *“toetsing [te verrichten] van de vraag of de aanvrager een risico van illegale immigratie”* vertegenwoordigt, *“bijzondere aandacht”* te schenken aan bepaalde aspecten van diens situatie, en te bepalen of er *“redelijke twijfel”* bestaat over bepaalde aspecten. De vaststelling dat één van de opgesomde weigeringsgronden, zoals vermeld onder artikel 32, eerste lid hiervoor geciteerd, kan worden tegengeworpen, volstaat om een visumaanvraag te weigeren.

2.7. Nazicht van het administratief dossier leert dat verzoekende partij op 24 juni 2022 een eerste keer om een visum kort verblijf verzocht en dit om professionele redenen. Zij stelde in het land van herkomst zelfstandige te zijn en uitgenodigd te zijn door haar Belgische zakenpartner in kader van hun zakelijke activiteiten. De Belgische zakenpartner voegt een brief waarin hij stelt dat de verzoekende partij haar

zakenpartner is en hij zal instaan voor alle kosten. Hij stelt tevens in een (romantische) relatie te zijn met verzoekende partij.

Verder blijkt dat verzoekende partij geen eigen financiële middelen voorlegde, doch enkel bankafschriften met zeer lage saldo's op naam van de organisatie van haar moeder/werkgever. Via mail van 27 juni 2022 bevestigt de Belgische zakenpartner nogmaals dat de enige reden voor de komst naar België van verzoekende partij zuiver professioneel is.

Het gevraagde visum wordt op 4 juli 2022 geweigerd omdat:

*“(2) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond. De zakelijke reismotivatie is onvoldoende onderbouwd. De noodzaak van aanwezigheid van betrokkene in België voor zakelijke doeleinden voor 49 dagen is onvoldoende aangetoond.*

*Twijfel over de geloofwaardigheid van de verklaarde reismotivatie*

*(3) U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor de doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten*

*Geen of onvoldoende bewijs van financiële dekking voor het verblijf*

*Betrokkene toont niet aan te beschikken over voldoende financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf in België te kunnen waarborgen.*

*Betrokkene legt een bankrekening voor van een onderneming, maar toont niet aan dat hij geheel of gedeeltelijk eigenaar is van deze financiële middelen, noch dat hij gemachtigd is om van deze middelen gebruik te maken in functie van deze reis. Bovendien staan hierop enkel zeer lage saldo's.*

*Betrokkene wordt niet ten laste genomen door middel van een tenlasteneming 3bis.*

*(13) Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten voor het verstrijken van het visum te verlaten*

*Betrokkene is jong en ongehuwd.*

*Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.*

*Betrokkene verklaart handelaar te zijn, maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.*

*Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”*

Op 27 juli 2022 richt de Belgische (zaken)partner zich via mail tot de bevoegde staatssecretaris waarin hij betoogt: *“Mijn partner (verzoekende partij) hebben elkaar méér dan één jaar geleden leren kennen en het was liefde op het eerste gezicht. Onze toekomst zag er rooskleurig tot we in juni van dit jaar startte aan de applicatie van zijn Schengen-visa.”* Hij geeft verder aan dat – aangezien een relatie tussen personen van hetzelfde geslacht in India nog steeds een taboe is, zij het advies hebben gekregen om een visum om professionele gronden aan te vragen. Hij beklaagt zich over het geweigerde visum en de reeds gemaakte kosten en stelt: *“Het is een vreselijke periode geweest waarbij ik en mijn partner echt geen uitweg meer zagen en ik uiteindelijk dan toch de beslissing wou nemen om België definitief te verlaten, enkel om mijn geliefde terug te zien”.* Hij stelt voorts dat - bij gebrek aan andere opties - zij via de Griekse diplomatieke post een visum hebben gevraagd voor een toeristische reis om elkaar toch te kunnen ontmoeten voor een periode van vijftien dagen. Evenwel werd dat visum op 27 juli 2022 ook geweigerd. Hij stelt ten einde raad te zijn en als geliefden niet in India kunnen samenleven wegens het taboe op LGTB. Hij vervolgt: *“In België zouden we graag openlijk met elkaar samenleven, maar de administratieve hiërarchie laat ons niet toe om elkaar momenteel te zien, laat staan te ontmoeten. Voor elke visa die we aanvragen, krijgen we géén rood licht, ...We zouden tevens graag in de toekomst in het huwelijksbootje stappen, maar de angst om weer een negatief advies te krijgen is momenteel zo groot dat mijn vertrouwen en geloofwaardigheid in ons politiek systeem momenteel zoek is.”*

De dienst vreemdelingenzaken repliceert op 29 juli 2022 dat het beste is om gewoon de waarheid te vertellen en een aanvraag in te dienen die deze waarheid reflecteert en dat *“het voorstellen als een zakenreis, een hoofddoel in Griekenland verzinnen (...) niet de manier is om bij onze diensten vertrouwen te wekken in een aanvraag”.* Er wordt verder nog duiding gegeven bij een aanvraag voor kort verblijf en een aanvraag voor lang verblijf.

Op 2 augustus 2022 zendt de Belgische (zaken)partner opnieuw een mail stellende dat het enkel de bedoeling is dat verzoekende partij België kan bezoeken, dat zij elkaar beter leren kennen en dat pas nadien een visum zal aangevraagd worden met oog op huwelijk. Hij zal zeker geen gezinshereniging aanvragen als de verzoekende partij op bezoek komt.

Op 27 oktober 2022 dient de verzoekende partij een nieuwe visumaanvraag in om op vriendenbezoek te komen.

Op 28 november 2022 wordt de afgifte van het gevraagde visum geweigerd onder meer omdat: *“(13) Er bestaat redelijke twijfel over uw voornemen het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van het visum te verlaten*

*Betrokkene heeft een voorgaande weigering tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Belgische diplomatieke post. Deze weigering werd gemotiveerd op basis van het ontbreken van voldoende terugkeergarantie. In deze context worden er bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd die deze negatieve beoordeling zou kunnen weerleggen.*

*Betrokkene is jong en ongehuwd.*

*Betrokkene reisde niet eerder binnen Schengen.*

*Betrokkene verklaart handelaar te zijn (geassocieerd in het bedrijf van zijn moeder), maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.*

*Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”*

2.8. Verzoekende partij kan niet gevolgd worden in haar kritiek als zou de verwerende partij geen rekening hebben gehouden met de meest recente bankhistoriek. Zij gaat er met haar betoog aan voorbij dat de verwerende partij motiveert dat zij *“bij de huidige visumaanvraag geen betekenisvolle of doorslaggevende nieuwe bewijsstukken voorgelegd”* heeft die de negatieve beoordeling in het kader van haar eerdere visumaanvraag kunnen weerleggen. Dit strookt met wat blijkt uit de bij de nieuwe aanvraag gevoegde stukken. Immers, zoals de verzoekende partij betoogt, heeft zij bij de nieuwe aanvraag een bankuittreksel tot 20 oktober 2022 voorgelegd. Zoals evenwel blijkt betreft de balans van de rekening op die datum 0,48 INR of, zoals blijkt uit de commentaar van de diplomatieke post: *“solde au 20/10..même pas 1 euro!”*. De verwerende partij motiveert dan ook geenszins op kennelijk onredelijke wijze dat verzoekende partij: *“toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.”*

Waar zij nog kritiek uit op de motivering dat zij niet afdoende heeft aangetoond dat zij geheel of gedeeltelijk eigenaar is van de financiële middelen nu het de bankrekening van de onderneming van haar moeder betreft, wijst de Raad erop dat dit motief geen onderdeel uitmaakt van de redengeving waarom geoordeeld wordt dat zij onvoldoende garantie biedt op terugkeer. Dit alles nog naast de vaststelling dat het niet is omdat zij een familieband heeft met haar moeder, dit automatisch ook inhoudt dat zij eigenaar is van de financiële middelen van haar moeder.

2.9. Gelet op de feitelijkheden die onderhavige zaak kenmerken, acht de Raad het geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij om de afgifte van het gevraagde visum te weigeren om reden dat er redelijke twijfel bestaat over het voornemen van verzoekende partij om het grondgebied van de lidstaten voor het verstrijken van het visum te verlaten.

2.10. De Raad herhaalt dat de vaststelling dat één van de opgesomde weigeringsgronden, zoals vermeld onder artikel 32, eerste lid van de Visumcode, kan worden tegengeworpen, volstaat om een visumaanvraag te weigeren, dat *in casu* de bestreden beslissing in wezen gesteund is op artikel 32, eerste lid, b) van de Visumcode waarbij wordt gesteld dat het voornemen van verzoekende partij om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld. Haar kritiek op de motieven op grond van artikel 32, eerste lid, a, ii) en iii) van de Visumcode kan bijgevolg hoe dan ook geen afbreuk doen aan de rechtsgeldigheid van de bestreden beslissing die afdoende geschraagd is door de vaststelling dat er redelijke twijfel bestaat over het voornemen van verzoekende partij om het grondgebied van de lidstaten voor het verstrijken van het visum te verlaten.

2.11. Gelet op het betoog van de verzoekende partij, de hierboven besproken vaststellingen en de ruime beoordelingsmarge waarover de verwerende partij beschikt om, in het kader van artikel 32 van de Visumcode, te beoordelen of er een redelijke twijfel is over het voornemen van de verzoekende partij om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van de geldigheid van het visum, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de verwerende partij *in casu* onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld dat zij onvoldoende garantie op een terugkeer biedt zodat er redelijke twijfel

bestaat over het voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten voor het verstrijken van het visum.

2.12. Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van artikel 32 van de Visumcode wordt aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is, in de mate ontvankelijk, ongegrond.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER